

[Økonomiministeren.]

for en fordel og fornuftigt, at vi også gør det.

Så vil jeg gerne sige til hr. Christophersen, at jeg synes, der var enkelte af hans betragtninger, som jeg ikke mener det er rimeligt at lade stå umodsagt.

For det første siger hr. Christophersen, at socialdemokratiet anlægger et urimeligt lyssyn på den situation, landet økonomisk befinder sig i. Det tror jeg ikke er rigtigt, og jeg tror, det vil være vanskeligt for hr. Christophersen at påvise, at vi gør det, eller at noget sådant skulle have præget regeringens holdning og socialdemokratiets holdning. Vi har fra regeringens side i de utallige forhandlinger, der har været med forligspartierne, understreget vor opfattelse af, hvorledes situationen er.

Vi har også tilkendegivet, at den politik, som vi i fællesskab har gennemført, har vist sig at opnå nogle af de resultater, vi havde regnet med. Det gælder først og fremmest med hensyn til den beskæftigelsesudvikling, som vinteren har bragt, og som har medført, at vi ikke har fået så stor en stigning i arbejdsløsheden, som vi ellers måtte have regnet med, og at vi nu befinder os i den situation, at arbejdsløshedstallene i hvert fald er lavere, end de var på tilsvarende tidspunkter sidste år.

Men det er rigtigt, at når vi ser på handelstallene og valutatalene — det har vi også diskuteret her i salen ved tidligere lejligheder — så betød den ekspansive politik, vi gennemførte, og som vi var enige om at gennemføre, at der kom en stærkere importstigning, end vi havde regnet med, og at handelstallene, og som følge deraf også betalingsbalancetallene, derfor stillede sig noget ugunstigere, end vi havde regnet med.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til hr. Poul Schlüter, som jo nu nærmest synes at have gjort sig til specialist i sortmaleri — det kan måske være, fordi hans egen farve begynder mere og mere at tage den farve — at han overdriver stærkt, når han henviser til de seneste tal. Det er rigtigt, at handelstallene for april måned stadig er særdeles ugunstige, men det er også rigtigt, at de meddelelser, der i går kom fra Nationalbanken om bevægelserne med hensyn til betalingsforholdet til udlandet, betalingsbalancen og

vores internationale likviditet, viser, at der er sket en væsentlig afdæmpning i forhold til den udvikling i negativ retning, vi var vidne til i årets første måneder. Som jeg har sagt ved tidligere lejligheder, skal man ikke drage forhastede slutninger af en enkelt måneds tal. Det gælder, både når det er i den ene eller den anden retning. Hr. Poul Schlüter bør være opmærksom på det og ikke drage sine forhastede slutninger ud fra en fejlurdering af det, der her er indtruffet.

Til hr. Christophersen vil jeg fortsætte med at sige, at der altså ikke i den vurdering, vi anlægger over for udviklingen, er tale om noget lyssyn. Det fandt også udtryk i det, hr. Hilmar Baunsgaard sagde, idet hr. Hilmar Baunsgaard sagde, at det var socialdemokratiet, der kom i mandags til de øvrige forligspartier og spurgte, om der ikke var anledning til at foretage en stramning nu. Hvis vi havde haft et sådant lyssyn, som hr. Christophersen taler om, så havde vi vel overhovedet ikke foranlediget det møde indkaldt, hvor forligspartierne kunne drøfte situationen. Der ligger i hvert fald ikke i de objektive handlinger, regeringen har foretaget og socialdemokratiet har foretaget, noget belæg for, at vi skulle handle letsindigt over for den situation, vi befinder os i — og det var det, der ligesom lå i det, hr. Christophersen sagde.

Når hr. Christophersen videre siger, at regeringen er for langsom, vi burde allerede nu have truffet beslutningerne, så er jeg ikke helt klar over, hvad hr. Christophersen mener. Det er muligt, hr. Christophersen mener, det havde været bedre, om man havde foretaget den yderligere nedskæring af statens udgifter, som venstre stillede forslag om, da vi behandlede finansloven. Det er muligt, det er den gamle historie, hr. Christophersen gerne vil have trukket frem igen. Det har vi diskuteret, det er der ingen grund til at forlænge diskussionen om. Men jeg vil da gerne sige, at hvis man tror, at de ca. — hvad blev det — 400-500 mill. kr., der var imellem den finanslov, som blev gennemført med socialdemokratiets tilslutning, med regeringens tilslutning, og så det, venstre havde ønsket at denne finanslov skulle være, så kan ingen med rimelighed mene, at havde man vedtaget venstres ændringsforslag, havde der derigennem været en anden økono-